

Centrum Konferencyjno-Wystawiennicze Amber Expo
Gdańsk, ul. Żąglowa 11
Adriana Majdzińska. Czesław Podleśny / rzeźby. obiekty
18 - 24 sierpnia 2014

recenzent: Rafał Radwański

Twórczość rzeźbiarska Czesława Podleśnego może imponować różnorodnością wykorzystywanych materiałów. Listę plastycznych aktywności tego artysty należy jeszcze uzupełnić o malarstwo, rysunek a także happening. Czesław Podleśny ma w swoim dorobku ponad dwadzieścia wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Siłą tej sztuki jest jej autentyczność. Zaprezentowane prace dobrze korespondują z charakterem samego artysty, trochę outsidera, buntownika, ironicznego obserwatora idącego często pod prąd twórczym modom oraz środowiskowym i politycznym presjom. Przejawem niechęci rzeźbiarza do działania według narzuconych oczekiwań było odejście na wiele lat od pracy w drewnie po ukończeniu słynnego Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem. Czesław Podleśny odnalazł natomiast „własny charakter pisma” w niedocenianym często tworzywie ceramicznym. Przez lata PRL-u wspólnie z Andrzejem Szarkiem i Jerzym Foberem prowokował swoją twórczością władzę i część środowiska w ramach niepokornej aktywności grupy rzeźbiarskiej grupy „Kim jesteś?” W jednym ze swoich wierszy z tego czasu przejmująco ironizował: „Zawsze chciałem biec ze wszystkimi, w słuszną stronę ale tyle było już tych słusznych...” Pomimo dłuższych pobytów poza Polską (np. dydaktyczna działalność rezydentka w USA), Czesław Podleśny jest artystą z „tej ziemi”. To tutaj znajduje materiały, z których powstają tak boleśnie „nasi” bohaterowie jego rzeźb. Człowiek pozostaje bowiem głównym źródłem inspiracji tego twórcy. Czesław Podleśny jest od lat zainteresowany wydobywaniem prawdy o dramacie i śmieszności ludzkiej egzystencji. Swoją plastyczną aktywność koncentruje na rzeźbie figuralnej, którą poddaje znaczącej redukcji. Ciało często staje się znakiem zawieszonym pomiędzy abstrakcyjnym układem a przedmiotową czytelnością. Sprzeczności targające skomplikowaną naturą człowieka znajdują swoje sugestywne, plastyczne odzwierciedlenie. Warsztatowa biegłość pozwala Czesławowi Podleśnemu na ujawnienie wewnętrznego krajobrazu, w którym budzą się do życia formy i łączą różnorodne materie. Tak rodzą się słynne rzeźbiarskie kolaże tego artysty łączące metal, przedmioty znalezione i ceramikę. Każde działanie twórcze jest w przypadku Czesława Podleśnego pochodną jednorodnego spojrzenia na świat. Przykładem jest wątek marszu przewijający się przez całą jego twórczość. Zdeformowane, okaleczone figury z prac takich jak „Zdecydowany iść”, „Autostopowicz” czy „Dokąd idziesz?” są pełne nadziei i determinacji. Celowość samej wyprawy pozostaje jednak poza ich intelektualnym zasięgiem. Rzeźbiarz wykorzystuje przedmioty znalezione na złomowisku, które dla innych są już „martwe”. Swoje zawodowe zainteresowania koncentruje na portretowaniu ludzi podobnie traktowanych, w równym stopniu zapomnianych, wypchniętych na margines, dotkniętych przemijaniem, zrządzeniem losu lub historii odartych ze swojej „ważności”. Ofiary własnej megalomanii, zaniechań, uwikłania, pychy, braku refleksji... „Wydrążeni ludzie”, jak z poematu T. S. Eliotta. Ukazując ich udekorowaną „słusznymi” orderami wiarę we własną potęgę. Czesław Podleśny podkreśla groteskową nieśmiertelność takich, tkwiących swoimi korzeniami w totalitaryzmie, postaw. Gorzka, nie pozbawiona smutnej ironii diagnoza... Prowokacyjne pytanie „Kim jesteś?” ,będące także nazwą grupy artystycznej, której uczestnikiem był również Czesław Podleśny powraca w tych pracach niesłabnącym echem.